

Prima instanță: Judecătoria Căușeni sediul Central (jud. S. Pleșca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna. V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aspalofarm” împotriva Consiliului or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 iulie 2017 SRL „Aspalofarm” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului or. Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data 16 decembrie 2016 a fost emisă decizia nr. 13/1 a Consiliului or. Căușeni privind cotele impozitelor și taxelor locale ce vor fi încasate în bugetul orașenesc Căușeni în anul 2017. Astfel, la categoria „farmacii” figurează suma de 30000 de lei.

A susținut reclamantul că nu este de acord cu decizia respectivă, deoarece conform art. 9 din Legea privind administrația publică locală, pentru asigurarea autonomiei locale, autoritățile administrației publice locale elaborează, aprobă și gestionează în mod autonom bugetele unităților administrativ-teritoriale, avînd dreptul să pună în aplicare taxe și impozite locale și să stabilească cuantumul lor în condițiile legii, iar conform art. 288 Codului fiscal, taxă locală - plată obligatorie efectuată la bugetul unității administrativ-teritoriale. Cotă maximă a taxei locale - cotă *ad valorem* în procente din baza impozabilă a obiectului impunerii ori sumă absolută, stabilită conform prezentului titlu. Cotă concretă a taxei locale - cotă *ad valorem* în procente din baza impozabilă a obiectului impunerii ori sumă absolută, stabilită de autoritatea administrației publice locale la adoptarea bugetului unității administrativ-teritoriale respective, dar care nu poate fi mai mare decît cota maximă stabilită conform prezentului titlu.

A indicat reclamantul că conform anexei modificate prin Legea nr.155 din 21.07.05, MO 107-109/12.08.05, art.525, în vigoare 01.01.06, se indică expres baza impozabilă a obiectului impunerii, precum și cota maxima a taxei locale. Punctul e) din anexa data indică expres că pentru unitățile comerciale și sau de prestări servicii de deservire socială cota maxima constituie 3600 de lei.

Mai susține reclamantul că prin emiterea deciziei date este în imposibilitatea achitării acestei sume exorbitante care este nemotivată. Or, conform prevederilor legale, suma de 30000 de lei nu își găsește motivarea în nici un act legislativ nominalizat.

La fel, a afirmat reclamantul că conform prevederilor legale, subiecții impunerii taxei sunt persoanele juridice și fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care dispun de unități comerciale și/sau de prestări servicii de deservire socială. Baza impozabilă o constituie - suprafața ocupată de unitățile de comerț și/sau de serviciile de deservire socială, amplasarea lor, tipul mărfurilor desfăcute serviciilor prestate. Cota concretă a taxei se stabilește de către autoritatea administrației publice locale în funcție de caracteristicile obiectelor impunerii.

A declarat reclamantul că suma taxei urmează a fi calculată în conformitate cu amplasarea farmaciei și anume, coeficientul editorial de amplasare (str. M. Eminescu - Centru) este de 1.2, ceea ce conform calculului Consiliului constituie 4800 de lei. O altă bază impozabilă o constituie suprafața ocupată de farmacie, care este de 25 m², această suprafață nefiind inclusă în anexă.

A considerat reclamantul că prin decizia emisă de Consiliul orășănesc Căușeni i-au fost lezate grav drepturile de antreprenor, suma fiind exagerată și nemotivată. Până în prezent suma solicitată nu și-a găsit motivarea în nici un act, ea fiind una stabilită de Consiliu fără a ține cont de prevederile legale, ceea ce duce la scăderea veniturilor farmaciei.

A solicitat reclamantul anularea deciziei Consiliului or. Căușeni nr. 13/1 din 16.12.2016 în partea aplicării taxei în mărime 30000 de lei pentru farmacia SRL „Aspalofarm” și anularea deciziei nr. 6/13 din 16.06.2017 privind respingerea demersului.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2017 a Judecătoriei Căușeni sediul Central s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Aspalofarm”; s-a anulat decizia Consiliului or. Căușeni nr. 13/1 din 16.12.2016 în partea aplicării taxei în mărime 30000 de lei pentru farmacii și decizia Consiliului or. Căușeni nr. 6/13 din 16.06.2017; s-a obligat Consiliul or. Căușeni să aprobe taxa pentru amplasare unităților comerciale și/sau de prestări servicii pentru anul 2017 la categoria „Farmacii, inclusiv filiale”, rezultând din baza impozabilă a obiectului impunerii – suprafața ocupată de unitățile comerciale și/sau prestări servicii.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Consiliul or. Căușeni; s-a casat hotărârea din 18 octombrie 2017 a Judecătoriei Căușeni sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La 28 martie 2018 SRL „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat eronat legea.

A relatat recurentul că instanța de apel nu a făcut nicio interpretare a speței în coraport cu legislația, ci doar a preluat poziția apelantului, fără a fi combinate cu probele prezentate de către participanții la proces. Or, instanța de apel prin concluziile adoptate îi lezează grav drepturile de antreprenor. Concomitent, a specificat că societatea comercială, desfășurând activitate în domeniul farmaceutic achită o serie de impozite și taxe, care își regăsesc motivația.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 28 februarie 2018 și expediată în adresa participanților la proces la 01 martie 2018, conform scrisorii de însoțire. (f.d. 95)

Completul menționează că recursul declarat de SRL „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana, la 28 martie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aspalofarm”, prin intermediul avocatului Pascal Iuliana, împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic